

ת"פ 79660/01/19 - מדינת ישראל נגד מיכה אדרי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 79660-01-19 מדינת ישראל נ' אדרי

בפני בעניין:	כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה מדינת ישראל	מאשימה
נגד		
מיכה אדרי		נאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). נסיבות האירוע פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ובתמצית ייאמר כי בתו של הנאשם לומדת עם בתה של המתלוננת. ביום 6.9.18, על רקע סכסוך מסוים בין השתיים, פנתה המתלוננת, בבית הספר, לבתו של הנאשם וביקשה ממנה שלא תפנה עוד לבתה. כאשר שמע זאת הנאשם, התקשר למתלוננת ואיים עליה שיהרוג אותה ואת בעלה וכי בתה "לא תלך יותר על הרגליים". מיד לאחר מכן, בשיחה נוספת שהוקלטה, איים על המתלוננת באומרו: "אני מאיים על אמא שלך, יא חתיכת שרמוטה תביאי את בעלך שאני אראה לך מה זה מאיים עלייך... אני עכשיו הולך לבית ספר אני אראה לך מי מאיים על מי... לך תביאי את בעלך אני באמת יראה לו מי אני, שרמוטה אתן רוסיות זונות שאני אראה לך מי מאיים על מי... בסדר הנה עוד דקה אני בבית הספר תתקשרי למנהלת תגידי לה עוד דקה אני נכנס".

2. יצוין כבר עתה שהנאשם לא כפר באמירת הדברים ואף לא ביסוד הנפשי וההליך התנהל לבירור טענתו בדבר אכיפה בררנית. ביתר פירוט יצוין שהטענה הייתה שתלונתו בדבר איום שאימה המתלוננת על בתו לא נחקרה. טענה זו נדחתה ומשכך הורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בשתי שיחות בהן איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בה ובבני משפחתה, ובכך נפגעה שלוות נפשה. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו

בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל. כן נטען שמדובר בנאשם שלחובתו 10 הרשעות קודמות, רובן בגין עבירות איומים וכי אין כל הצדקה לסטות לקולה ממתחם הענישה. לאור כך עתרה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, היינו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם היה במצב נפשי קשה בעת אמירת הדברים וזאת לאחר שנודע לו שהמתלוננת פנתה לבתו במסגרת בית הספר. נטען כי מדובר בנאשם כבן 41, נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים, אחת מהם בעלת צרכים מיוחדים. ביחס לעבר הפלילי נטען שהרשעתו האחרונה היא משנת 2016, בעוד ההרשעה האחרונה בעבירת איומים התיישנה לפני זמן רב וכי מאז האירוע שלפנינו לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. נטען עוד שיש לתת משקל להתנהלות היחידה החוקרת וכי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שבחר לנהל הליך הוכחות. לאור כל זאת, עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון ציין כי עשה את הדברים בעת היותו "בעצבים" והדגיש כי אינו מתערב ביחסי הילדים, אלא שכאן מדובר היה בהתערבות של אדם בוגר ומכאן נעור כעסו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. **ביחס לערכים המוגנים שנפגעו**, הרי שהדברים ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות רוחה של המתלוננת ובתחושת הביטחון שלה. **ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה** אציין כי לא קדם לאירוע תכנון ומדובר היה בהתפרצות ספונטאנית של הנאשם על רקע המידע שהובא בפניו בדבר פנייתה של המתלוננת לבתו. בהכרעת הדין ציינתי כי התרשמתי שהדבר גרם כאב רב לנאשם ולכן פעל כפי שפעל. עוד אציין כי האיומים היו בוטים וקשים ומכאן מידת הפגיעה שנגרמה למתלוננת.

7. **מדיניות הענישה** במקרים דומים נעה על פני משרעת רחבה וזאת בין ענישה שיקומית או צופה פני עתיד, לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: ת"פ 20004-11-17 **מדינת ישראל נ' חדר** (13.5.2020), בו הורשע נאשם באיומים כלפי מאבטח ונידון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן הופעל מאסר מותנה בחופף; ע"פ 21933-08-17 **גלבע נ' מדינת ישראל** (16.11.2017), בו הסתיים ללא הרשעה הליך שבמסגרתו נקבע שהנאשם איים על שכנו; ת"פ 42312-06-15 **מדינת ישראל נ' אביאל דוד לוי** (20.1.2016), בו הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי שני מתלוננים ונידון לצו של"צ, מאסרים על תנאי, צו מבחן וקנס; ת"פ 10141-03-21 **מדינת ישראל נ' זועבי** (3.5.2021), בו הורשע נאשם בעבירת איומים כלפי עורכת דין אשר טיפלה בעניינו והוא כעס על אופן טיפולה. הנאשם נידון לחודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 41196-05-10 **מדינת ישראל נ' משה גידו** (15.7.2012), בו הורשע הנאשם בעבירת איומים, בכך שאיים על המתלונן על רקע יכוח ואמר לו: "תעיף את האוטו אתה גם ככה מת, אני ארצח אותך". על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; ת"פ 16482-07-13 **מדינת ישראל נ' המסלם** (18.5.2015), בו הורשע נאשם בעבירת איומים כלפי שכניו וכלפי

שוטרים, התנגד למעצר ונידון לצו של"צ ומאסר על תנאי; ת"פ 7705-03-18 מדינת ישראל נ' אמסעד (25.2.2020), בו הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים, בשני כתבי אישום שצורפו. באחד איים על מנהלו במקום העבודה ובשני איים על עובדת סוציאלית. הנאשם נידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

8. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיו של מקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום.

10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, שאין זה המקום לפרטן. כן הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה - מעל שלוש שנים וחצי. לחומרה הבאתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות של הנאשם הכוללות עבירות איומים וכי הוא אף נידון בעבר לעונשי מאסר. עם זאת אציין כי הרשעתו האחרונה היא בגין עבירת סמים משנת 2013. אציין עוד כי הגם שהנאשם בחר לנהל את הגנתו, הרי שמדובר היה בנקודה צרה יחסית והוא לא כפר בעצם ביצוע העבירה. עם זאת, אציין שלא התרשמתי מחרטה כלשהי מצד הנאשם על התנהגותו, בוודאי שלא באופן כנה.

11. שקלתי את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, אך סברתי כי נכון להימנע מכך וזאת מבלי שישתמע מדברים אלו שהנני מקל ראש בחומרת המעשה. כפי שצוין לעיל מדובר באיומים בוטים וקשים, ואולם דומה כי בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו, ניתן להסתפק לצורך יישום שיקולי ההלימה, בעונש מותנה בצירוף ענישה כספית.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשע, או כל עבירת אלימות כלפי גופו של אדם.

ב. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪. הסכום ישולם בתוך 60 יום. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. מובן שאין בכך למצות את זכויות המתלוננת הרשאית לנקוט

הליך אזרחי מתאים.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, במעמד הצדדים.